

MOORDMEIDEN

Musical in vier bedrijven

tekst en muziek

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MOORDMEIDEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **18** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Irma Waterman
haar moeder
Oma Boontjes
Lisa Ramkema
Astrid Grootebroek
Leontine Hagenaar
Truus van Dam
Miep Snellenbrood
Elvira van Beuningen
Eva Waterman
Patiënte Mevrouw Ouwerkerk
Patiënte jong meisje
Inspecteur De Haan
Andreas Beschuitkruim
Commissaris Magermans
Opa Stamnoot
Henk Waterman
Zijn schoonvader

(12 dames - 6 heren)

LIJST VAN LIEDJES

1. IK BEN HET ZAT!!
2. MAAK 'M KOUD!!!
3. EEN HANDJE HELPEN
4. HET KIND VAN DE REKENING
5. EEN VLEKKIE
6. MOORDMEIDEN
7. KRUIDENTHEE
8. TEVERGEEFS
9. LEKKER WIJVEN
10. EEN SMARTELIJKE VERLIES
11. EEN SNOL VAN HET ZUIVERSTE WATER
12. SAMENSPANNEN

EERSTE BEDRIJF

DECOR: Als het doek opengaat, zien we een goeddeels ontruimde woonkamer. Een wandkast, laden en deuren open, met niets meer er in. Eén tafel, telefoon, één stoel. Een staande schemerlamp zonder lampekap. Een bank met een hoes er overheen. Kaal en onvriendelijk. Op de tafel een bord, een glas, bestek. Vóór op het toneel twee volgepakte koffers. Irma Waterman, met hoedje of regenkapje, regenjas aan, kijkt verstoord de zaal in alsof het halen van het doek haar in haar werkzaamheden heeft onderbroken. Waar is zij mee bezig? Schoonmaak? Verhuizen?

Irma: *(zingt)*

IK BEN HET ZAT!!

Mijn man hangt op de bank.

En ik krijg stank voor dank.

Voor alles wat ik doe,
mijn man is altijd moe.

Moe van het zeuren, moe van het vitten.

Moe van het liggen, moe van het zitten.

Moe van het drinken, moe van het eten,
en altijd ben ik wel iets vergeten.

Dus weet je wat ik doe?

's Ga naar mijn moeder toe. *(muziek speelt zachtjes door. Irma parlando tot de zaal)*

Want ja, zeg nou zelf... Da's toch geen leven meer... Met zo'n saggerein. Drieëntwintig jaar ben ik nu met 'm getrouwd. Hoe houdt een mens het vol, zou je zo zeggen... Over twee jaar zouden we 25 jaar getrouwd zijn... Doe je er nog wat aan? Vroeg m'n dochter laatst. Kind, zei ik, er is niets meer aan te doen...

Mijn man die leest de krant.

Ik mag niet storen want

Het kan belangrijk zijn

Berichten groot en klein.

Wat doet de beurs en krijgen we regen.

Op welke plaats staat Ajax, waar moeten ze tegen.

Zijn er nog auto's met een garantie,
en wat kost de volgende vakantie?

En dan moet-ie een plas:
nou, hij kan aan het gas. (*muziek speelt zachtjes door. Irma parlando tot de zaal*)

Hij ziet me niet meer stáán. Een complimentje? Ho maar. Heeft-ie trouwens nooit gedaan. Hij was altijd al wat stil. Ik dacht, ach, dat trekt wel bij. Nou, niks daarvan. Een dooie sul blijft een dooie sul. Ze worden steeds erger. Alsof ik met een levend lijk ben getrouwd. Hoe ik aan een kind kom... Joost mag het weten. Mijn moeder zei het al... Kind, zei ze, die man moet je niet verleiden... **Die moet je vermijden!!!** (*bitter*) Ha ha ha.. Ja, lach maar. Maar het is mooi over. Hij bekijkt het maar. Ik ga er vandoor. Hij kookt vooraan z'n eigen happie maar. En wast zelf maar z'n vuile onderbroeken en z'n vieze hemden. Het huis is leeg en morgen krijgt hij een dagvaarding van de deurwaarder... **Echtscheiding!! Alimentatie!!** Bloeden zal-ie, de verrekkeling...

Ik ben het wel zo zat.
Ik heb het wel gehad.
Zo'n drieëntwintig jaar,
ik ben er mooi mee klaar.
Klaar met het poetsen, klaar met het wrijven.
Klaar met het wassen, klaar met het stijven.
Klaar met het koken, klaar met het strijken,
hoe het hem bevalt, nou dat zal we blijken.
't Zal wel onmens'lijk zijn,
maar ik ga en verdwijn.

(*kijkt grimmig om zich heen*) Zo Henk, dat was het dan, jongen. (*pakt de koffer op*) Je zoekt het verder maar uit. **Ik ga!!** (*marcheert het toneel af, maar botst tegen een andere vrouw die het toneel op komt, óók met twee koffers, óók met een hoedje of regenkapje, óók gekleed in een regenjas. En even grimmig*)

Irma: (*stomverbaasd*) Wat krijgen we nou? (*zij herkent haar moeder*)

Moeder: (*zingt*)

Je vader is behekst.
Volledig oversekst!!
Hij is alleen maar blij,
als ik constant met hem vrij!
Seks bij de koffie, seks bij het eten.
Seks bij de afwas, dat kan-ie vergeten.
Seks in de schuur en seks in de kamer,

seks met een nijptang of seks van het hamer!
Alleen maar lage lust...
'k Heb geen moment meer rust.

Irma: (*verrast, maar ook verontrust*) Wat vertel je me nou?

Moeder: (*bitter*) Dat komt door die Amerikaanse Niagara-pillen.

Irma: (*niet begrijpend*) Niagarapillen?

Moeder: (*somber*) Welja. De kranten staan er vol van.

Irma: Waar heb je het over?

Moeder: We hadden het heel best samen. Twee dochters. Hij wou nog zo graag ene zoon. Ik wéér zwanger, wéér een dochter. Toen vond ik het genoeg. Je bekijkt het maar, zei ik. Goed, hij was tevreden en en het werd rap minder. Zo, dacht ik, dáár zijn we vanaf. Komen ze met die pillen.

Irma: Ik begrijp er niets van.

Moeder: (*uitleggend*) Je vader hield zich dus al jaren vrij rustig. Heerlijk rustig. Leest-ie over die pillen. Die heeft-ie gekocht.

Irma: Pillen? Hij is toch niet ziek?

Moeder: Ik wist nergens van. Komt-ie op een zaterdagmorgen de slaapkamer binnen... Ik schrok me rot. Ik zeg: Wat moet dat? Hij roept triomfantelijk: Hij doet het weer! Ik kan het weer!!! **Hij doet het weer!!! Ik wil weer!!!** Ik zeg: Ben jij helemaal gek geworden? Maar hij was niet te houden. Ik heb drie dagen niet kunnen lopen of zitten.

Irma: (*ontzet*) Mens! Maar ik begrijp niet... (*er gaat een licht op*) Ooooo!!! Ik snap het!!! Viagra-pillen!!! **Potentiepillen!!!**

Moeder: Dat zeg ik toch... Niagarapillen.

Irma: (*proestend*) En die heeft-ie gekocht?

Moeder: Een doos vol. Afschuwelijk. De hele dag in opperste staat van opwinding. 's Avonds de televisie afzappend op zoek naar van die eh... realistische films. Abonnement op de Playboy. Catalogus van een of ander lingerieverzendhuis aangevraagd. Je wordt er gek van. En dat op zijn leeftijd... Laat-ie liever aan z'n kist gaan denken...

Irma: Die pa.

Moeder: Dit is geen leven. Ik ga van 'm af. Ik kom wel bij jou wonen, kind... Help ik je in de huishouding en zo... Is voor jou ook wat makkelijker. En wel zo gezellig.

Irma: (*aarzelend*) Eh... tja... Wel... Ik denk toch niet dat dat zo goed uitkomt... Ik ga namelijk weg bij Henk.

Moeder: (*verbaasd rondkijkend*) Weg bij Henk? Bij die aardige, rustige, bedaarde Henk? Je lijkt wel gek!

Irma: Bij die doodsaai, levenloze, uitgebluste Houten Klaas ga ik weg, ja. De meubels heb ik laten opslaan en de rest heb ik verkocht.

Moeder: En wat zegt Henk daarvan?

Irma: Dat zal me een worst zijn. Als Henk vanavond thuis komt treft hij een leeg huis. Ik trek bij jou in.

Moeder: Nee, ik trek bij jou in.

Irma: Jullie huis is groter.

Moeder: Jij woont dichterbij de stad.

Irma: Moeder, het zal allemaal toch wel meevallen... Ga terug dan ga ik met je mee.

Moeder: En weer constant dat gehijg in m'n nek van die hitsige vader van je? Geen denken aan. Blijf jij maar bij die Henk van je. Rustig. Degelijk. Solide.

Irma: En weer constant met zo'n opgewarmd lijk in de weer? Ik kijk wel uit. Mijn beslissing staat vast. Henk is fini.

Beiden: *(zingen)*

We weten alle twee.

We stoppen er nu mee.

Het is nu mooi geweest,
het einde van het geest!

Liever alleen, geen kerel meer bij je.

Die nooit es wat zegt, of enkel wil vrijen.

Liever alleen, als een opgewekt vrouwtje,
liever de bijstand, ik bijt wel op een houtje.

Jawel, het spijt me zeer,

maar ik hoef geen echtgenoot meer! *(laaste twee zinnen 2x)*

(oma Boontjes op)

Boontjes: De deur stond open, dus ik ben maar even naar binnen gekomen. Ik wilde vragen of... *(kijkt verbaasd rond)* God, kind, wat is het hier kaal... Ben je aan de schoonmaak? Of ga je verhuizen?

Irma: M'n moeder gaat van m'n vader af.

Moeder: M'n dochter gaat van m'n schoonzoon af.

Boontjes: O... Dat zit bij jullie in de familie.

Moeder: Mijn man denkt dat-ie in z'n tweede jeugd is...

Irma: En mijn man denkt dat ik alleen een soort huishoudster ben.

Boontjes: *(opgewekt)* Precies. Dat denken alle mannen.

Moeder: Hoezo?

Boontjes: Ach mevrouw. Vertel mij wat. Mijn eerste man was net zo. Ik ben toen van hem gescheiden en hertrouwd. Na een paar jaar was het van hetzelfde laken een pak. Goed, ik weer scheiden, en echtgenoot nummer drie. Binnen de kortste keren weer ellende. En last van die eerste en tweede echtgenoot! Dwars liggen bij alimentatie betalen, de kinderen tegen je opstoken... Dus ik dacht: Ik doe iets fout. En ik

denken. En spoedig wist ik de oplossing.

Irma: Verhuizen?

Moeder: Emigreren?

Boontjes: Welnee. Uitschakelen.

Moeder en Irma: Uitschakelen?

Boontjes: Doodeenvoudig.

Irma: Hoe dan?

Moeder: Wat bedoelt u?

Boontjes: Dat gedoe van zo'n scheiding. Boedelscheiding. Voogdij over de kinderen. Sociale Dienst. Maatschappelijk Werk. Kinderbescherming. Reclassering. Je krijgt er wat van. En dat terwijl het allemaal een stuk makkelijker kan. En jij als vrouw, moeder, en echtgenoot niet aan het kortste eind trekt. En fijn in je eigen huis blijft wonen. Goed verzorgd achterblijft, en nog geld krijgt bovendien, en ieders achting.

Irma: Hoe doet u dan dan?

Boontjes: Als weduwe.

Moeder: Dan hebt u toevallig geluk gehad.

Boontjes: Toeval bestaat niet en geluk kun je afdwingen. Je kunt je lot in eigen hand nemen en je leven zelf regelen.

Irma: Wat bedoelt u nou toch?

Boontjes: Als je van je vent afwilt moet hij weg. Opgeruimd staat netjes.

Irma: Wacht eens even... U bedoelt toch niet...

Moeder: U wilt toch niet zeggen...

Moeder en Irma: (*ontzet*) Vermóórden?

Boontjes: (*wrevelig*) Ach, vermoorden, vermoorden... Dat is zo'n gróót woord. Dat klinkt nou weer zo hard. Elimineren. Uitschakelen. Beëindigen. Dat klinkt al een stuk beter.

Moeder: (*geschrokken*) Afmaken.

Boontjes: Zoiets, ja.

Irma: Maar... dan ben je toch veel verder van huis? Ik bedoel... Als ze er achter komen dan ga je voor twintig jaar de gevangenis in!

Boontjes: (*schril spottend*) Ha! Nou, dan had ik al zestig jaar cel aan m'n fiets hangen!

Moeder: Maar u zal toch niet beweren dat...

Boontjes: (*samenzweerderig*) Ik beweer niets. Alle drie mijn echtgenoten zijn een volkomen natuurlijke dood gestorven. Van de één erfde ik het huis, van de ander z'n kapitaal en de derde liet me achter met een schitterende verzameling oud-Chinees porselein en oude meesters uit de Gouden Eeuw... En niks geen gedeel meer of geharrewar over de boedelscheiding... Alles was voor oma Boontjes.

Irma: (*met griezende bewondering*) Wat een durf...

Moeder: Wat gevaarlijk... Als ze er achter komen...

Boontjes: Ze komen nergens achter. Nooit. Daar zijn ze te stom voor. Lieve hemel, hebben jullie dan helemaal niets in de gaten? Er komen steeds meer alleenstaande vrouwen... Hier in deze buurt wemelt het ervan... We zijn bezig met een fantastisch plan...

Irma: Plan?

Boontjes: *(telt op haar vingers na)* Mevrouw Ramkema... Mevrouw Grootebroek, mevrouw Hagenaar, mevrouw van Dam, mevrouw Snellenbrood... Allemaal weduwen. Uit eigen vrije wil. En niet de eerste de beste! Mevrouw Ramkema haar man was admiraal... Mevrouw Grootebroek haar man was fabrieksdirecteur... Mevrouw Hagenaar betreurt haar innig geliefde echtgenoot die kamerlid was... Mevrouw van Dam haar man was lid van de Raad van State... Alleen mevrouw Snellenbrood, die heb ik geholpen omdat zij zo'n lief mens was en haar man een etter. Haar man was melkboer.

Moeder: Geholpen?

Boontjes: Ja, geholpen. Met raad en daad. En hun kerels heb ik ook geholpen. Ha ha. Het graf in.

Irma: Is het zo eenvoudig?

Boontjes: Een kind kan de was doen. Weten wat je doet en een beetje toneelspelen.

Moeder: Ik ben dol op toneelspelen.

Boontjes: Zo mag ik het horen. Want één ding staat vast: ze moeten eraan. Alle kerels.

MAAK 'M KOUD

Ook al ben je twintig jaar met 'm getrouwd,
maak 'm koud, maak 'm koud, maak 'm koud!

Ook al zegt-ie dat-ie zoveel van je houdt,
maak 'm koud, maak 'm koud, maak 'm koud!

Pak een hamer of een beitel, neem een broodzaag of een bijl.

Ook een ijsprien is zeer nuttig, neem desnoods een nagelvijl!

Toon geen medeleven, want dan zit je fout.

Maak 'm koud, maak 'm koud, maak 'm koud!

Ook al vindt-ie leven zonder jou een straf,
maak 'm af, maak 'm af, maak 'm af!

Al beweert-ie dat-ie alles om je gaf,
maak 'm af, maak 'm af, maak 'm af.

Want wanneer je aan hem toegeeft zit je zo weer in de boot.

Kun je weer z'n vreten koken en gaat hij nog lang niet dood!

En van alle stervenansen sta je paf,
maak 'm af, maak 'm af, maak 'm af!

Wees verstandig, neem je lot in eigen hand,
maak 'm van kant, maak 'm van kant, maak 'm van kant!
Er zijn nog zoveel leuke kerels in het land,
maak 'm van kant, maak 'm van kant, maak 'm van kant!
Maar wees toch vooral voorzichtig en laat heel geen sporen na.
Sta te huilen aan z'n graf, die lieve echtgenoot en pa.
Zet een fraaie advertentie in de krant,
maak 'm van kant, maak 'm van kant, maak 'm van kant!

Irma: Ongelofelijk!

Boontjes: We vormen al jaren een clubje. We helpen elkaar. We staan voortdurend met elkaar in contact. Doet je telefoon het nog? Wacht, dan bel ik even... *(voegt de daad bij het woord)* Hallo? Lisa? Jij, met mij... Zeg, kun je even naar de Beukenlaan 17 komen? Ja, bij Waterman, ja... Ik denk dat we binnenkort ledenuitbreiding hebben... Je komt meteen? Fijn.. Ja, neem de anderen ook mee... Ja, je komt er toch langs...

Moeder: Je wilt met toch niet vertellen dat al die vrouwen hun man... *(maakt een beweging met haar vinger langs haar keel, in de vorm van keel afsnijden)*

Boontjes: *(trots)* Allemaal...

Irma: En nooit een verdenking?

Boontjes: *(vrolijk)* Nooit. Ah, daar zijn de dames geloof ik al.. Fijn meiden, fijn dat jullie er zijn. Mag ik jullie voorstellen: Irma Waterman en haar moeder... Ze wilden gaan scheiden, maar dat heb ik ze uit hun hoofd gepraat... Er zijn betere methoden... En dit zijn Lisa Ramkema, Astrid Grootebroek, Leontine Hagenaar, Truus van Dam en Miep Snellenbrood... Jullie toekomstige collega's zal ik maar zeggen... *(deze dames op)*

Moeder: *(beduusd)* Aangenaam...

Lisa: *(giegeland)* O leuk zeg... Hoe gaan jullie het doen?

Irma: *(dom)* Het doen?

Lisa: Die van mij was admiraal. Hij hield van drank en varen. Zelfs in de vakantie. Altijd op zo'n rotboot. Zeilen. Op de Friese Meren. De laatste keer nam ik extra drank mee. Dat vond-ie verdacht, want ik houd niet van dat gezuip. Maar op een avond had ik 'm zover. Maar hij blééf wantrouwig. Enfin, na z'n dertiende glas was-ie zo dronken als een aap... Hij werd niet lekker... Ga even aan dek, zei ik, een luchtje scheppen... Hij naar boven, maar toch niet helemaal gerust... Hij boog

zich over de railing en ik gaf 'm meteen een zetje... Ha ha ha... Hij voelde nattigheid....

Boontjes: (*blij*) Ja, dat is leuk opgemerkt in dit verband...

Lisa: En hopla... Zo het Pikmeer in... Ik heb 'm de volgende morgen als vermist opgegeven, want zoiets moet je ruim nemen... Ze gingen pas 24 uur later dreggen... Ha ha... Het Pikmeer is hier en daar verschrikkelijk diep... Na zes weken kwam-ie boven... Nou ja, wat er nog over was van 'm, hè... Ze hebben 'm geïdentificeerd aan z'n pet... Hij kreeg een waardige staatbegrafenis en ik een prima pensioen. Nee, dat is voortreffelijk geregeld bij de marine...

Irma: Goeie genade... Dat is regelrechte moord!

Boontjes: (*sussend, afwerend*) Ach welnee... Zo moet je dat niet zien... Kijk, iedereen gaat, vroeg of laat... Dat weet je. Wij doen niets anders dan... eh... hoe zal ik het zeggen...

Lisa: Bespoedigen.

Boontjes: (*verheugd*) Dat is het woord dat ik zocht. Wij bespoedigen een uiteinde. Wij zorgen voor een gelukkig uiteinde, zal ik maar zeggen.

Moeder: Alsof het om een nieuwjaarskaart gaat...

Boontjes: (*ijverig*) Zeker. Want daarna breekt er voor jou geen gelukkig nieuwjaar aan, maar een gelukkig nieuw leven!

Astrid: Die van mij deed het met z'n secretaresse. Die nam-ie overal mee naar toe. Voor het betere tikwerk, zei hij. De schoft. Het betere **wipwerk** bedoelde hij! EN overal vergaderingen. Met juffrouw Tiny. Ze heette ze, die lellebel. Op het laatst moest-ie naar Staatburg, voor een conferentie. En hij hoefde geen pyama mee, zei hij. Toen wist ik al hoe laat het was. Want dat jonge goed draagt geen pyama's die liggen in hun nakende blote kont tussen de vette lappen... En meneer moest méédoen, met z'n grijze borsthaar... Maar hij was maaglijder, en niet zo'n beetje ook. Daar had hij een drankje voor, daar zat opium in. Dat verzachtte de pijn. Ik gaf hem zo'n drankje mee, en verhoogde het opiumgehalte van één naar tien procent. Weet je dat vijf procent al genoeg is om een olifant in slaap te krijgen?

Allen: (*reacties door elkaar, enthousiast*) Hee! Nee, dat wist ik niet! Interessant zeg! Leuk dat te weten! Goh, zo weinig maar? Dat moet ik onthouden! Ga door, zeg...

Astrid: Dus na z'n zoveelste etentje kreeg-ie weer last. Het was nogal een smulpaap en behoorlijk corpulent... Daar hebben we later nog een hoop last mee gekregen, want hij past in geen enkele kist...

Boontjes: (*zuchtend*) Ja, echt mééwerken doen ze niet, als het zover is...

astrid: Dus hij nam een paar flinke slokken, viel in slaap achter het stuur en vloog zo met juffrouw Tiny een ravijn van 70 meter in. Een schitterende vrije val met halsbrekende salto's, vertelde de politie mij

later. Vooral dat halsbrekende sprak me erg aan.

Moeder: (*geschokt*) Allebei...?

Astrid: (*bevestigend*) Allebei. Tja, zij had wat mij betreft niet gehoven, maar ja, waar gehakt wordt, vallen spaanders... En prima verzekerd, hoor... Tot zelfs de auto aan toe... En dan dat rouwbeklag... Maar goed, van uien ga je uitstekend huilen.. Ik heb wat uien gekocht in die periode...

Irma: God m'n lieve deugd...

Miep: Ik had het wat makkelijker... Mijn man was melkboer. Hij kwam onder een stapel kratten met lege glazen flessen terecht... Als je die hoog opstapelt is dat héél wankel... Een klein duwtje en hoppekee, daar gaat de handel... Tja, en dat geeft scherven, hè, en daar kun je je lelijk aan snijden.. Zo ook mijn Johan... Zeven slagaderlijke bloedingen had-ie... Nou, daar is geen verbinden aan... Hij was zo lek als een zeef en liep binnen de kortste keren leeg... ik heb later wat moeten dweilen om de boel weer aan kant te krijgen... Gelukkig had het magezijn een tegelvloer... Tja, 't was eigenlijk doodmakkelijk...

Boontjes: (*prijzend*) Leuke opmerking in dit verband...

Leontine: Mijn man was ook zo'n oude snoeper. Hield erg van lekker eten. En dat werd hem noodlottig. Mijn kookkunst.

Irma: Kook je zo beroerd?

Leontine: Welnee zeg! Ik kook heel apart. Ik maak allerlei verrukkelijke gerechten. Maar het summum zijn mijn paddestoelenpasteitjes.

Moeder: Wat is daar mis mee? Ik ben ook dol op paddestoelenpasteitjes.

Leontine: Wel, ik doe daar champignons in. En cantharellen.

Irma: Best lekker.

Leontine: Even buiten de stad woont onze schrijver. En die is ook zo slecht als het water diep is. En die schrijver houdt paarden. Zes. De mest van die paarden gaat op de mesthoop. En daarop groeien paddestoelen. Gifzwammen. Groene knolammonieten of zo, als je eraan ruikt ga je al dood... Eén zo'n zwammetje in een pasteite doet wonderen.

Irma: (*ademloos*) Vergiftigen!

Boontjes: (*geïrriteerd*) Wéér zo'n zwaar beladen woord... Welnee! Vergissen! Dat is het! Je vergist je in de paddestoelen... Ze lijken ook allemaal zo op elkaar...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto